

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 5 marca 2015 r.

Poz. 644

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.22.2015 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 5 marca 2015 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 20 ust.1 i art.28 ust.1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015r. poz.199/

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

Uchwały Rady Miejskiej w Głogowie Małopolskim Nr IV/36/2015 z dnia 29 stycznia 2015r. w sprawie uchwalenia I zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2008 terenu zabudowy produkcyjno-usługowo-magazynowo-składowej w miejscowości Pogwizdów Nowy.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr IV/36/2015 z dnia 29 stycznia 2015r. Rada Miejska w Głogowie Małopolskim uchwaliła I zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2008 terenu zabudowy produkcyjno-usługowo-magazynowo-składowej w miejscowości Pogwizdów Nowy.

Dokonując analizy przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził istotne nieprawidłowości oraz uchybienia obowiązujących przepisów regulujących kwestie związane z uchwalaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na samym wstępie należy podkreślić, że w uchwalonej zmianie planu nie zostały wprowadzone zmiany w zakresie ustaleń minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla terenów objętych granicami opracowania zmiany planu, co powoduje, że w przedmiotowym zakresie ustalenia te naruszają ustalenia obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Głogów Małopolski.

Dla terenów objętych zmianą planu powierzchnia biologicznie czynna ustalona jest jako nie mniejsza niż 10% powierzchni działki budowlanej, natomiast z obowiązującego studium wynika, iż dla całego obszaru wskazanego w studium, oznaczonego symbolem P,U, udział powierzchni biologicznie czynnej powinien być mniejszy niż 20%.

Powyższe uchybienie stanowi naruszenie art.20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Z kolei jedną z podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest przestrzeganie zgodności treści tego planu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Takie stanowisko zajęto w orzecznictwie sądowym, np. w uzasadnieniu do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt II OSK 114/08, opub. w LEX nr 497581). Obowiązek zgodności postanowień planu z ustaleniami studium wynika z art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Dokonując oceny niniejszej uchwały organ nadzoru stwierdził również, że ustalenia zawarte w § 2 ust.1 pkt 3 lit.e przedmiotowej uchwały, wprowadzające do zmienianego planu zapisy § 6 ust.1 pkt 5a w zakresie

wskaźnika intensywności zabudowy, wykraczają poza granice terenu objętego I zmianą planu, ponieważ swym zakresem merytorycznym dotyczą terenu 4P,U nie objętego przedmiotową zmianą.

Poza tym wymaga zaznaczenia, że ustalenia § 2 ust.1 pkt 3 lit.f przedmiotowej uchwały, określające nieprzekraczalne linie zabudowy od linii rozgraniczających drogi wewnętrzne, są niespójne z załącznikiem Nr 1 uchwały, na którym linia zabudowy od drogi 2KDW została wyznaczona w odległości mniejszej niż 5,0 m.

Analizując przedmiotową uchwałę organ nadzoru zauważył również, że na załączniku Nr 1 do uchwały brak jest wprowadzonej linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu pomiędzy terenem drogi wewnętrznej 6KDW, a terenem zabudowy produkcyjnej, usług, składów i magazynów oznaczonym symbolem 6P,U.

Mając na uwadze powyższe ustalenia organ nadzoru stwierdził, że podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Głogowie Małopolskim naruszyła w sposób istotny przepis art.20 ust.1 w związku z art.28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2015r. poz.199/. Przyjęcie bowiem ustaleń niezgodnych z treścią studium należy uznać za działania naruszające zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a tym samym powodujące jego nieważność.

Nie do zaakceptowania są także ustalenia w zakresie wskaźnika intensywności zabudowy, ponieważ swym zakresem merytorycznym dotyczą terenu 4P,U, nie objętego przedmiotową zmianą planu miejscowego.

Zgodnie zaś z brzmieniem art.28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Wobec wagi wskazanych wyżej naruszeń przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stwierdzenie w całości nieważności przedmiotowej uchwały jest całkowicie uzasadnione i konieczne.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

**z up. Wojewody Podkarpackiego
Dyrektor Generalny Urzędu**

Janusz Olech